

дължило много, защото около 250—300 години слѣдъ това манастирътъ отново почналъ да бѣде нападанъ отъ разбойници, които въ разни години ту го ограбвали, ту избивали монаси, ту прѣчели на манастирскитѣ братя да се отдаватъ на постъ, молитва и пиане на книги, и най-нослѣ (въ 1778 г.) манастирътъ билъ изгоренъ съвсѣмъ. Останали само църквата и кулата.

Тежки били онѣзи врѣмена не само за монаситѣ на Рилския манастиръ, а и за всички българи. Мнозина почнали вече да губятъ вѣра, че единъ день България може пакъ да се освободи; мнозина вече почнали даже да забравятъ, че сж българи. Ето защо всички будни българи почнали да помагатъ да се изгради отново манастира, та и въ неговитѣ килии отново да се заработи за свѣстяване на българското племе. Всички помагали и освобождението на България завари Рилския манастиръ обновенъ и уреденъ.

Но и на тогавашнитѣ манастирски постройки не било речено да просъществуватъ дълго: прѣзъ 1883 г. Рилскиятъ манастиръ отново билъ обхванатъ и унищоженъ отъ пламъци. Всичко изгорѣло, останали пакъ само кулата и църквата. Почнало се ново изграждане на манастира и, съ помощи, събирани отъ цѣла България, дори и отъ Русия, Ромъния и Сърбия, манастирътъ билъ изграденъ въ днешния си видъ, като старата църква била разширена и направена още по-хубава.

И така кулата въ Рилския манастиръ е градена приблизително около прѣди 600 години, а околорѣстнитѣ манастирски триетажни килии — прѣди 82—85 години.

Български дѣца, скжпъ е за насъ българитѣ Рилскиятъ манастиръ. Много е направилъ той за народа ни и чрѣзъ книга и наука, и чрѣзъ топла молитва прѣдъ Бога. Той е най-голѣмата светиня на народа ни. А неговиятъ основателъ, Св. Иоанъ Рилски, е светииятъ покровителъ на българското племе. Ето защо незабравяйте, когато имате случай, да посѣтите това свещено мѣсто и съ трепетъ въ душата да се поклоните прѣдъ мощитѣ на Свети Иоана, Рилскиятъ пустинножителъ и чудотворецъ. — *Гш.*
